

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnilstvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 283.

V Ljubljani, v ponedeljek 12. decembra 1898.

Letnik XXVI

Usodna znamenja.

Nečuvana razdivjanost vlada v političnih razmerah naše države. Politična in narodna strast obhaja svoje orgije. Dunajska zbornica in ona v Budapešti sta kraj, odkoder dobivamo dan za dnem poročila o najhujših surovostih. Ustava, katero so skovali nemški liberalci, jim več ne ugaja ker ne vladajo, s parlamentom niso zadovoljni, ker nimajo v njem večine. Zato so ti nekdanji patentovani čuvaji svobode, ustave, parlamentarizma sedaj najhujši obstrukcionisti ter z nogami tepajo vse ono, kar so poprej v javnosti vstvarili in branili in kar jim je dajalo naslov in pogoj njih političnega dela.

Ni nam treba posebe povdarjati, da nemški liberalci nimajo nobenega vzroka s sedanjimi političnimi razmerami biti nezadovoljni, kajti vedno še Nemci v državi uživajo neke predprave. Zato je vsa razburjenost, katero iz parlamenta širijo mej svoje somišljenike, le umetna, ker nima svojih korenin v dejanski potrebi. Vsaj kar se razmer pri nas na Slovenskem tiče, moramo reči, da se niso čisto nič spremenile, naj vlada na Dunaju nemško-liberalna ali pa njej nasprotna stranka, mi ostanemo vedno, kar smo bili, narod, s katerim mogotci menijo da lahko delajo poskuse, narod, prepuščen močnejšim tujcem na milost in nemilost. Da je v naši deželi v narodnem oziru bolje, nego poprej, to ni zasluga države, to je zasluga zavednega naroda, ki v ogromni večini v deželi vendar le neče biti tlačan. Po drugih kronovinah, koder bivajo Slovenci, pa je dandanes

jednako slabo, ako ne slabše, kakor je bilo za časa nemško-liberalnih vlad.

Nemški liberalci torej nimajo nobenega vzroka biti nezadovoljni. In vendar onemogočujejo vsako redno parlamentarno delo, begajo ljudstvo, ne vedo, da jim mas ne bo tako lahko ukrotiti, kakor samih sebe, ako se razmere spremenijo.

Jedino katoliško-ljudska stranka obsega mej Nemci še može, ki hranijo kot katoličani v sebi čut pravičnosti do drugih narodov. Zato pa se vale nanjo kar gore nemško-liberalnega in nacionalnega srca. To stranko treba vničiti, tudi kmetstvo prebivalstvo alpskih deželá treba vpreči pred nemško-nacionalni voz.

Stališče katoliška ljudske stranke je zelo težavno; od ene strani se vanjo zadirajo liberalci, od druge strani pa ljudje zbrani okoli »Reichspost«, zlasti znani Opitz, ki je toliko časa pisal, da bodo nemški nacionalci prestopili k starokatolikom ali protestantom, ako se jim ne ustreže v njih narodnih zahtevah, da sta Schönerer in Wolf res zgrabila to kost ter jo sedaj glojeta pod geslom: Proč od Rima! Iz raznih krajev dohajajo poročila, da bodo nemški nacionalci kar v celih tolpah prestopali v drugo vero in to zato, ker vlada ne odstrani jezikovnih naredb. Sicer je žalostna ta prikazen, ker kaže, kakšne pojme imajo ljudje o veri, na drugi strani pa je tudi smešna, ker resno misleči ljudje prestopo v drugo vero vendar s takimi nesmiselnostmi ne morejo opravičiti pred svojo vestjo.

Kar je pri tem najbolj značilno, je pa to, da sta Wolf in Schönerer glede te protestantske propagande v zvezi z Nemci v Prusiji in da posre-

duje mej obojimi znani grof Hoensbroech, odpadnik od katoliške vere. Vsa stvar ima čudno lice, celo verni protestantje s tem pojavom niso zadovoljni.

To je nov poskus, katerega vprizarja protestantska Nemčija, da si gradi most do Adrije, kajti popolno jasno je, da sta Wolf in Schönerer in njih somišljeniki popolno v službi pruske pikethaube; značilno je, da s tako politično strujo javno skupno delujejo tudi avstrijski uradniki, katerih naloga je vsaj po našem mnenju vsa druga.

Povsod vidimo, da silno nazadujemo v državi. Zastoj iščemo enotne vezi, ki bi zopet spojila in okrepila posamezne dele države. Avstrija se je izneverila svojim tradicijam in zato izgublja pogoje življenja. Avstrija naj bo skrbna in ljubeča mati vsem narodom, potem bo zopet mogočna in slavna, ker bo vzgrajena na nepremagljivi trdnjavi vsestranske pravičnosti.

„Paternalizem“.

Nazori o človeštvu, katere je liberalizem vcepil ljudstvu, se bore z idejo pravičnosti. Beda, ki se reži z blede obupnostjo iz obrazov žrtev liberalnega gospodarstva, kliče na pomoč z glasom. kateri se razlega na vseh krajih omikanega sveta. Po imenu različno, a v bistvu isto gibanje, katero se širi pri nas pod imenom krščanskega socializma, razširjajo sedaj ameriški in angleški listi imenom »paternalizma«. Državna oblast se kaže ljudstvu navadno kot ona oblast, ki zahteva davke, jemlje v vojake in zapira nasilnike. Sedaj pa se zahteva, da naj ne postopa le kot neizprosna go-

LISTEK.

Spomini na dijaška leta.

Spisal J. B.—e.

(Dalje.)

Rečani so bili mirni, tihi in so le zdihovali po egipčanskih loncih; spominjali so se lepih časov, ko so spadali »pod Unghérijo«. Grdo so sicer gledali Hrvate ter se jezili, da se je celo na sredi mesta bliščal na plošči zlat napis: »Trg Jelačića bana.« Par znanih kričačev je ljudi hujskalo zoper Hrvate ter navduševalo za združenje »z materjo zemljo«. Rečani so v teku let resnično to dosegli, a dobrot, katere so pričakovali, niso deležni, temveč izgubili so vse svoje predprave; Reka je postalo mesto, kakor vsa druga mažarska mesta, in sedaj še svojega župana nima. Kesajo se Rečani, a prepozno.

Hrvatje so imeli že takrat svoje središče v narodni čitalnici, katera je cvetela, imela mnogo udov, mnogo časnikov ter prirejala v lepih prostorih jako priljubljene in mnogoobiskovane veselice. Kakor slišim, je čitalnica v Reki še sedaj cvetoča in vedno sredotočje hrvatskega narodnega življenja. Dasiravno se mažarstvo grozno širi po mestu in se mnogo čuje govoriti mažarski, vendar zna vsak pravi Rečan razven italijanskega tudi hrvatski jezik in ne more skoraj spregovoriti, da ne bi vmešaval hrvatskih besed ali celih

stavkov. Po gostilnah in prodajalnicah ne more osebe izhajati, ako ne ume hrvaščine. Vsa okolica reška je hrvatska in tudi v Reki ne izgine hrvatski jezik. Ni ga mogla izpodriniti italijansčina, še manj ga bo mažarsčina.

Po teh opazkah o reških razmerah naj zopet govorimo o naših dijakih! Minevali so meseci in leta našega šolanja. Nepozaben mi ostane čas mladosti in bivanja v Reki, zaradi dragih mi sošolcev in mladih prijateljev iz drugih razredov, s katerimi me je vezala vez iskrenega prijateljstva in srčne ljubezni. Malo jih je bilo, a »bili so ljudi«, mladeniči prijazni, odkritosrčni, značajni. Nekaj vrlih Kastavcev in drugih Istranov, nekoliko otočanov, katere smo šaljivo »Bodule« zvali, priprostitih, a dobrih mladeničev, nekaj primorskih in provincijalnih Hrvatov in kakih 6 do 8 Slovencev Kranjcev. Zadnje leto so bili tudi trije slovenski Štajerci med višjegimnazijalci in koroški Nemec sošolec, ki ni razven nemški razumel nobenega jezika in mu je zaradi tega prav trdo šlo v Reki. Med sošolci je bil tudi neki baron Sternec, sin polkovnikov, v Reki nastanjenega polka. Imenoval sem ga zato, ker ga bom moral pozneje še v misel vzeti.

Zbirali smo se o prostih urah in o dolgih zimskih večerih na Sušaku pri součencu Bohinju Mihlu D—cu, ki je bil blaga duša. Brali smo časnike »Novice« in »Danico«: posojali so nam jih reški očetje kapucini. Na Janežičev »Glasnik« smo

bili naročeni. Tu smo zapeli in včasih zagodli in se razgovarjali o tem in onem. Zložili smo včasih nekaj denarja in kupili pri gospodinji par steklenic rumenega, izvrstnega vina, katero je žena v svojem vinogradu tik morja pridelala. Izprehajali smo se po okolici, včasih tudi kak izlet priredili v bližnje primorske vasi in mesteca. Pogostoma so bile take vožnje po morju v malih čolnicah jako predrzne in ne brez nevarnosti. Čuditi se moram sedaj, da se nam ni kaka nesreča pripetila. Vračali smo se nekdanj iz Voloskega v Reko v noči po morju, nekoliko nemirnem; veslarji in dijaki so bili vinjeni ter so razne burke uganjali. Pozno smo v luki izstopili iz čolna. Gotovo nas je varoval angelj varuh, da se nam ni nezgoda pripetila. Mladina je vedno lahkomišelná in predrzna. Tukaj moram navesti neko zgodbo, katera bi bila lahko imela za nas dijake jako slabe posledice, a se je vendar iztekla zadeva srečno. Jediní takrat v Reki izhajajoči časnik »La bilancia« je prinesel oznanilo, da je neki trgovec izgubil bilježnico, v kateri je bilo nekaj denarja. Ker ima v knjižici marsikaj važnega zaznamovanja, prepusti rad denarje njemu, ki mu vrne bilježnico. Našel jo je naš součenec Ernest J. ter prejel podarjen v nji hranjen denar. Vesel, da je tako lahko zaslužil novce, nas je prvi prosti dan povabil v bližnjo Drago, kjer smo bili dobre volje okrepčavši se s kozarcem dobre domače kapljice. Na večer smo se vrnili proti Reki. Že blizu Su

spodovalka z železno roko, ampak tudi kot braniteljica ljudstva in ubožcev proti imovitim stanovom. To izraža beseda paternalizem, ki polaga največ važnosti na očetovsko skrb države proti nižjemu ljudstvu. Zdi se morda, da je ta pojem patrijarhalčno zastarel, a v življenju narodov pobija brezsrčni liberalizem in se z mladeniško silo bori za zmago.

Zadnje volitve so pokazale, da imajo te ideje v Ameriki vedno več privrženecv. Guvernerja Lind v Minesoti in Altgeld v Michiganu, katera sta se na vso moč ustavila kapitalističnim korporacijam, sta pridobila večino ljudstva zase.

Zelo važno je, kar je storilo postavodajalstvo angleške kolonije v Novi Seelandiji. Sklenilo je, da bo revnim starim ljudem pomagalo, in sicer tako, da vsaka oseba, ki je dosegla 65. leto in nima več dohodkov na teden, nego 13 šilingov, bo prejemale iz državnega zaklada 7 šilingov na teden, tako, da bo minimalni dohodek vsakega starčka vsaj 13 šilingov, to je 1 funt šterlingov, (v naši veljavi okoli 10 gld.)

To je v bistvu isto, kar se tudi pri nas zahteva z besedo »zavarovanje ljudstva za starost«.

Nova Seelandija je dežela, katero ima marsikateri omikanec pri nas za barbarsko in divjaško. vendar s to postavo je pokazala, da daleč nadkričuje naše moderno občinstvo, ki se iz liberalnega močvirja ne more še povspeti do tako jasnega, človekoljubnega pojmovanja.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. decembra.

Parlamentarni položaj je še vedno popolno nejasen. Poslanska zbornica ima do božičnih praznikov le še dve seji, in sicer v torek, 13. in v petek, 16. t. m. V teh dveh sejah rešena bo, vsaj tako računata vlada in desnica, vladna predloga o preuredbi plač državnih slug ter morda še nekaj drugih predlog, tičečih se državnih podpor vsled uim prizadetim krajem. Kaj pa se zgodi s proračunskim in nagodbenim provizorijem, še ni popolno dognano, ker desnica želi, da se tudi ti dve vprašanji rešita, ako ne pred, pa vsaj po božičnih praznikih, nasprotno pa je opozicija že izjavila, da bo rešitev teh dveh vladnih predlog onemogočevala tako dolgo, dokler vlada ne prekliče jezikovnih naredeb. Najbolj gotovo je torej, do bo morala vlada uveljaviti obadva provizorija s pomočjo paragrafa 14. V drugih krogih se pa zatrjuje, da bo vlada potrpečela le še do petkove seje, potem bo pa preložila zasedanje do srede januarja. V tem slučaju je torej parlamentarna rešitev predloženih provizorijev že a priori izključena. — Poročalo se je tudi, da bo desnica po vzgledu ogerske lex Tisze s podpisi votirala vladni predlogi, toda ta vest se v poučenih kro-

ška nas dojde ter se nam pridruži par pijanih vojakov podčastnikov. Začeli so nas dražiti, izzivati, a mi smo molčali ter jim tako pokazali, da se zanje ne zmenimo. To jih je vjelo in postajali so čezdalje bolj nadležni, dokler ni našega Bohinjca P—a potrpežljivost minula; povedal jim jo brez ovinkov, naj gredo svojo pot ter naj nas pustijo v miru. Te besede so bile dovelj, da je ošabni in pijani vojak iztegnil sabljo ter počel krog sebe ž njo mahati in je P—a tudi nekoliko na roki ranil. Tu ni kazalo družega, kakor umakniti se divjakom, kar smo tudi storili, krenivši po stranski poti proti mestu. Ker je ta prizor mnogo ljudi videlo, se je družega dne raznesla novica, da so se dijaki topli z vojniki; ta glas je prišel tudi do gimnazijalnega ravnatelja. Resnica je bila potrjena na videz s tem, da ni bilo v šolo P—a, ki si je doma zdravil bolno roko. Stari vodja je dal poklicati ves razred ter nas neizrečeno hudo kregal, žugajoč nam z dvojko v vedenju, z izključenjem iz šole ter sploh z vsem najhujim. Ko smo mu pa vso zadevo pojasnili, se je mož pomiril; opustil je daljno preiskavo ter nam samo nevoljno očital, kako nespametno ravnamo, da sedaj, ko bi se bilo treba za zrelostni izpit resno pripravljati, čas tratimo, s takimi izleti denarje zapravljamo ter se prepiramo s pijanimi vojniki. Govoril je nemški, dostavil je slovenski: »Pojdite mi izpred oči — in poboljšajte se. Za sedaj vam bomo ta pregrešek izpregledali.« (Dalje sledi.)

gih označuje kot neosnovana. Mej božičnimi počitnicami bo vlada poskušala doseči spravo mej Čehi in Nemci, ter potem omogočiti odpravo jezikovnih naredeb. Uloge posredovalcev igrali bodo člani katoliške ljudske stranke. Tudi to poročilo se povsem še ne potrjuje, akoravno je dognano, da vlada vedno bolj želi sprave mej Čehi in Nemci, ker le tem potom ji je možno dobiti nekoliko več garancij za parlamentarno rešitev nagodbenega vprašanja v prihodnjem letu.

Riegerjeva osemdesetletnica. Minulo soboto obhajal je v Pragi v krogu do 350 izbranih čestilcev, zastopnikov vseh avstrijskih slovanskih narodov, osemdesetletnico svojega rojstva baron dr. Rieger, starosta-voditelj češkega naroda. Dopoldne se je vršilo v staromestni dvorani slavnostno zborovanje, katerega so se udeležili zastopniki vseh korporacij, šol, zavodov, društev in pri katerem je mej drugimi slov. posl. Vencajz v ime slovanske krščansko-narodne zveze izročil slavljencu že objavljeno adresno. Baron Rieger se je v daljšem govoru zahvaljeval za premnoge dokaze ljubezni in simpatij, spominjal svojih političnih prijateljev in sotrudnikov, priporočal narodu, od katerega se je ob enem poslavljaj, slogo in vztrajnost pri narodnem delu ter ob enem priporočal spravo z drugim narodom na podlagi enakih pravic. Pri banketu, ki se je nato vršil, napil je slavljencu najprej deželni nadmaršal knez Lobkovic, ki je slavil dr. Riegerja kot patrijota, župan praški dr. Podlipny je naglašal njegove zasluge za praško mesto, posl. dr. Engel pa za češki narod. Razna društva, posebno dijaštvo, prirejala so slavljencu burne ovacije. Nebrojna množica prebivalstva ga je ob prihodu in odhodu iz mestne dvorane navdušeno pozdravljala.

Taktika hrvatskih poslancev v ogerskem parlamentu. Splošno se je odobral sklep hrvatskih zastopnikov v budimpeštanski zbornici, da namreč ti ne podpišejo znane lex Tisza, akoravno jih je k temu z vso silo nagoval ban Khuen-Hedervary. Za tako postopanje imajo hrvatski poslanci le preveč razlogov in, ako hočejo pošteno zastopati koristi hrvatskega naroda, morajo z vso svoje vplivnostjo nasprotovati sedanjemu Banffyjevemu sistemu. Toda ti zastopniki so le prevečkrat pokazali, da so jim koristi naroda le deveta briga, naklonjenost vlade pa prvi in zadnji namen. Tako so storili ti »možje« tudi sedaj. Po zopetnem pritisku od strani prvega vladinovca, hrvatskega bana, oddali so naslednjo izjavo: »Z ozirom na predloženi zakonski načrt poslanca Tisze, kateri hrvatsko-slovonski poslanci z ozirom na javno-pravno razmerje Hrvatske in Slavonije in posebno z ozirom na način zastopstva pri skupnem državnem zboru, ter nadalje iz razlogov, da bi se lahko napačno sodilo njih postopanje, nikakor ne morejo in smejo podpisati izjavljajo, da tudi še nadalje vztrajajo v vlado podpirajoči liberalni stranki, ker se popolno strinjajo z njenim stremljenjem.« — Čemu so toraj ti možje odrekli podpis, ako hočejo vsestranski podpirati vlado in njene verne oprode.

Položaj na Ogerskem je postal poslednje dni za Banffyjevo vlado skrajno kritičen. Tekom včerajšnjega dne je bival ministerski predsednik na Dunaju ter poročal cesarju o navstalih neugodnih razmerah. S tem, da je vlada do 17. decembra, t. j. do prihodnje sobote odgodila zasedanje državnega zbora, še nikakor ni rešena parlamentarna kriza. Demisija celega zborničnega predsedstva, izstop lepega števila liberalnih poslancev iz vladne večine, posebno pa postopanje hrvatskih zastopnikov v državnem zboru, ki vkljub zagotovitvi bana Khuen-Hedervaryja ne marajo podpisati znane lex Tisza, katero namerava predložiti že v jedni prihodnjih sej, vse to je znatno omajalo stališče barona Banffyja in njegovih drugov v kabinetu in je toraj vedno manj nade, da bi se še nadalje vzdržal na krmilu. Najhuja pa je za vlado še okolnost, da opozicijski in iz vladne stranke izstopivši člani niso tako osamljeni, kakor poročajo vladi na ljubo oficijozni in poluradni listi. Za temi možmi, ki, akoravno ne povsem pravilnim potom, najodločneje ugovarjajo vladnim nakanam in hočejo obvarovati deželo pred še večjimi krivicami, stoji ogromna množina naroda, pred katero ima precej strahu Banffyjeva vlada. Saj je odgodila zasedanje največ le radi tega, da

prepreči neizogibne škandale po trgih in ulicah glavnega mesta, kjer prebivajo še ponajveč poslušni vladni mameluki. Lahko si je toraj predočevati, kaka razburjenost vlada po deželi in tud v krajih, katere zastopajo najvernejši Banffyjevci sluge. Nezadovoljnost s sedanjo vlado mej narodom je tako splošna, da jej vkljub priznani trdi koži ne bo več dolgo mogoče stati na krmilu ogerske državne ladije.

Nemški cesar namerava prihodnjo pomlad odpotovati v Rim ter prisostvovati odkritju novih fresk v palači nemškega poslanstva na Kvirinalu. Ta obisk, ako se res izvrši, bo že tretji v glavnem mestu Italije. Kajpada zopet ne bo brez vsake politične barve, kakor sploh ni nobeno potovanje cesarja Viljema.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. decembra.

(Prijateljski večer.) Prihodnjo sredo predava pri prijateljskem večeru kanonik A. Kalan o pisatelja François Coppée-ja knjigi: »Le bonne souffrance«, v kateri slavni francoski pisatelj pojasnjuje razloge, vsled katerih se je oklenil krščanstva in njegovih načel. Ta pojav je zelo značilen in zanimiv. Predavanje se prične ob osmih zvečer v »Katoliškem domu«.

(O zadnjem porotnem zasedanju ljubljanskem) nam od raznih porotnikov prihajajo prav čudne vesti in pritožbe. Znano nam je bilo sicer že preje, da bode to pot prvič kot predsednik nastopal najnovejši in najmlajši svetovalec ljubljanske sodnije g. Wagner. Njegovo imenovanje zdelo se nam je že s početka zelo čudno in neverjetno, zakaj poznali smo tega gospoda še izza časa, ko je bil še okrajni sodnik v Šmariju na Štajerskem, odkoder si je bil pomagal proč, ker je bil tam postal nemogoč. Toda vkljub g. Wagnerjevi preteklosti o njegovem imenovanju pred zasedanjem nismo hoteli izreči nobene kritike, ker ne maramo, da bi se nam očitala pristranost. Sedaj pa, ko je gosp. Wagner stopil v javnost pred poroto, je naša dolžnost, baviti se z njegovo osebo in »zabeležiti to, kar nam porotniki pripovedujejo. Ze pri prvi razpravi so porotniki, kakor pravijo, g. Wagnerja prav težko razumeli, ker je bila njegova »slovenščina« sila osorna in nepravilna; niti prisežnega besedila baje pričam ni mogel pravilno in brez napak dopovedati. Med razpravo in v končnem resuméju pa je g. Wagnerjeva slovenščina postala uprav taka, kakoršno nam Nemci podtikajo tedaj, ko hočejo dokazati, da je naš jezik za uradovanje — nesposoben! — Najbolj čudili so se pa porotniki, da sta poleg Wagnerja sedela dva starejša sodnika, o katerih so porotniki vedeli, da sta v pismu in besedi slovenščine popolnoma zmožna. Pravi unicum pa je bilo to, kar se je pod predsedstvom g. Wagnerja zadnjo soboto pripetilo. Na zatožni klopi je sedel nek ubijalec. Razprava trajala je že 2 uri, zaslišano je bilo že precej prič, kar se izkaže, da neke zelo važne osebe k razpravi ni bilo. Državni pravdnik je sodniji očital, da ta oseba ni bila pravilno k razpravi povabljen. Predsednik g. Wagner se je opravičeval, porotniki so se na glas jezili in smejali. Konečno je obveljalo mnenje drž. pravdn. Trenza in razprava se je preložila. Ves bled obrnil se je predsednik Wagner proti zatožencu ter mu naznanil tolažilno zavest, da bode moral radi tega še naprej — sedeti! Glasovi nevolje slišali so se od vseh strani, vzlasti ogorčeni so bili porotniki. Glas o tej čudni razpravi se je takoj raznesel po celi Ljubljani. Največ časa o g. Wagnerju premišljevali pa bo imel zatoženec, kateremu so se dnevi preiskovalnega zavora tako nepričakovano podaljšali. — To je plod vašega spanja ali dremanja, gg. državni poslanci! V vladni večini ste; čemu, če Vam za hrbtom zalegajo kukavična jajca v naša gnjezda. Vederemo, kaj ukrenete sedaj.

(Oseba vest.) Okrajni nadkomisar vitez Roth pl. Rothenhorst v Kočevju je pridelen okrajnemu glavarstvu logaškemu, konceptni praktikant pri deželni vladi, Ed. Grum, pa okrajnemu glavarstvu v Kočevju. — Avskultant dr. Ed. Tainic je imenovan sodnim pristavom za Velike Lašiče.

(Občinski svet ljubljanski) ima jutri, eventualno tudi pojutranjim zvečer ob 5. uri redno mesečno sejo, na katere dnevnem redu je več po-

ročil finančnega, stavbnega, regulacijskega in policijskega odseka ter nekaj samostalnih predlogov.

(Repertoar slovenskega gledališča). Nobena drama v letošnji sezoni se ni igrala tako zaokroženo in vsestranski popolno, kakor izvrstna V. Leonova slika iz življenja, »O mikancie«. Glavne vloge so v rokah g. režiserja Inemana, gospe Polakove, gospe Danilove, g. Deyla, g. Verovškega in gđ. Ogrinčeve. Pri prvi predstavi je dosegla ta drama najsijajnejši uspeh, nedvomno privabi tudi jutri mnogo narodnega občinstva v hram slovenske Talije.

(Premijera »Sina«.) rodbinske drame v starih dejanjih, katero je spisal g. Eng. Gangl, se radi dobrodelnega koncerta, ki se bo vršil v petek, 16. t. m. in pri katerem sodeluje več odličnih tujih umetnikov, preloži na torek, 20. t. m. Intendanca hoče, da se vprizori to prelepo izvirno delo g. Gangla kar najpopolnejše, zato se porabi petek za generalno skušnjo »Sina«.

(Tridnevica bratovščine sv. Rešnjega Telesa.) Ker letos praznuje bratovščina sv. Rešnjega Telesa svojo petdesetletnico, zato se opravljajo po naredbi sv. Očeta slovesne zahvalne tridnevnice. V naši škofiji je bratovščina kanonično ustanovljena v uršulinski cerkvi v Ljubljani. Zato se je ta cerkev oblekla 6., 7. in 8. t. m. v praznično obleko, ko so neprenehoma prihajali pobožni verniki molit Zveličarja v izpostavljenem sv. Rešnjem Telesu. Tri ure so častilci vsak dan glasno molili, in sicer po jedno uro samostanske gojenke, po dve uri pa udje bratovščine. Ob desetih je bila vse tri dni slovesna sv. maša; prvi dan jo je daroval preč. gosp. kanonik A. Čebašek, drugi dan preč. gosp. kanonik A. Zamejic in tretji dan preč. gosp. generalvikar in vodja bratovščine J. Flis. Izbrano petje č. gg. Uršulink je močno spodbujalo k pobožnosti. Slovesnost so zlasti povzdignili govori v čast presvetemu zakramentu. Prvi dan je presvetli knezoškof z apostolsko-gorečimi besedami pokazal na sv. Rešnje Telo, ki je središče in vir naše vere, našega upanja, naše ljubezni, našega poguma in vse naše navdušenosti. Živemu Bogu, pričujočemu v sv. zakramentu, je cerkev izkazovala vedno vso čast. Cerkevna umetnost je tekmovala v raznih časih, da bi Zveličarju napravila dostojno stanovanje. cerkvena glasba je bila najveličastnejša in najbolj mogočna, kedar je bilo treba proslaviti to veliko skrivnost naše sv. vere. Bratovščina vednega čiščenja sv. Rešnjega Telesa je ustanovljena, da bi se Zveličar v presvetem zakramentu bolj in bolj častil. V ljubljanski škofiji obstoji že 40 let. — Presvetli nato pripoveduje zgodovino bratovščine v naši škofiji, ki oskrbuje opravo potrebnim cerkvam. Še večjega pomena je molitev, ki jo opravlja tisoč in tisoč udov, — v prav mnogih župnijah skupno. Silno veselo znamenje je, pravi Presvetli, da se število častilcev sv. Rešnjega Telesa od dne do dne množi, zlasti še število moških, ki opravljajo po noči svoje molitvene ure. Naj zavlada splošno čiščenje sv. Reš. Tel. v Ljubljani in na deželi, naj izgine iz mesta in vladikovine vse, kar dela nečast Najsvetejšemu, ki prebiva med človeškimi otroci! Drugi govor je imel cerkveni vodja in spovednik pri Uršulinkah veleč. gosp. V. Eržen. Proslavljal je sv. Rešnje Telo kot jedro vseh božjih čudežev, kot odsvit vseh božjih lastnostij, zlasti vsemogočnosti božje. Na praznik Brezmadežnega spočetja Marijinega — kot na zadnji dan tridnevnice — se je število častilcev vedno bolj množilo. Zlasti vesel je bil pogled na veliko množico značajnih mož, ki so glasno od 4—5. ure molili sv. Rešnje Telo. — Ob petih je preč. gosp. generalvikar imel sklepni govor, v katerem je dokazoval dolžnosti molitve. Da bi mnogovrstno stvarstvo imelo um, v divni harmoniji bi slavilo stvarnika. Jedino človek spozna to dolžnost in jo mora izvrševati. Udje bratovščine zadoštujejo tudi Zveličarju v sv. zakramentu za vse nečasti. Udje bratovščine skrbe Zveličarju za dostojno stanovanje, ker dajo male prispevke za napravo cerkvene oprave. Č. gg. Uršulinke in pobožne ljubljanske gospe in gospodičine izdelujejo leto za letom lepe cerkvene obleke, tako da je bratovščina do sedaj razdelila že cerkvene oprave v vrednosti 198.000 gld. Delujmo vstrajno za lepoto hiše Božje. Ko bi dala zemlja iz osrčja vse zlato in srebro in morje vse bisere, bi ne bilo dovolj v proslavo presvetega zakramenta. Po govoru so prejeli navzoči častilci sv. Rešnjega Te-

lesa, ki so do zadnjega kotička napolnili cerkev, popolni odpustek, ki ga je vodja bratovščine podelil s sv. križem. Naj se od slej še bolj goreče glasi v vseh cerkvah Zveličarju v sv. zakramentu čast in slava!

(Z Dobrove.) dne 9. decembra. [Cesarska slavnost.] Ob slovesnem zgodovinskem prazniku 50 letnega jubileja cesarjevega tudi Dobrovčani nismo zaostajali za drugimi. Dne 1. t. m. po »zdrava Mariji« prižgali so se po tukajšnjih hribovskih kresovi, kateri so dolgo v noč goreli. Streljanje s topi je pa kar tekmovalo tam ob kresovih po hribovskih nad Dobrovo Šmartinem, Utikom in Gabrijem. — Tudi razsvetljava tega večera bila je krasna na Dobrovi. Ob kresovih popevala se je veličastno cesarska pesem. Dne 2. decembra bila je slovesna sv. maša, katere se je udeležila v polnem številu šolska mladina s svojo zastavo, pož. bramba v svoji opravi in mnogo drugega ljudstva, da je bila farna cerkev kar napolnjena. Po svetem opravi v cerkvi zbrala se je v šolskih sobah mladina, kjer se ji je doumno pojasnil pomen tega zgodovinskega dneva. Obe sobi sta bili za ta dan primerno ozaljšani. Otroci so bili obdarovani s podobnicami in knjigami. Ta imenitni in veličastni zgodovinski praznik ostane pa v kroniki tukajšnje šole v hvaležni spomin zabeležen z zlatimi črkami. V nedeljo, dne 4. t. m. bilo je pa izpostavljeno od 1. ure popoldne pa do končane službe božje v počeščenje presveto Rešnje Telo. Občinski odbor je tega dne dovolil znesek 20 gld., kot prispevek za cesarjev spomenik v Ljubljani ter sklenil soglasno, da se napravi prošnja na drž. zbor za vseučilišče in deželno nadsodišče v Ljubljani.

(Iz Bele Peči) 10. dec. Cesarsko slavlje in čudne prikazni. Cesarski praznik obhajali smo tudi mi mejaši na severu dostojno. Našega raztresenega trga na predvečer sicer nismo razsvetlili, ali velikansk kres na starem gradu, po katerem se imenujemo, razsvetljeval je mej mogočno odmevajočimi streli vso okolico prekom meje pozno v krasno noč. Drugi dan je bila slovesna služba božja, cerkev polna, ko redko kedaj, staro in mlado, priprosto in gosposko — še protestantska tukajšnja tovarniška gospoda bila je navzoča. — Po sv. maši zbral je obč. zastop graščinsko gospodo, požarno brambo, šolsko dečo in doslužene stare vojake v lepo ozaljšani šolski sobi pred podobo cesarjevo. V krepkih potezah sta narisala gg. župan in šole vodija, prvi vojaške drugi civilne vrline našega milega vladarja. Po besedi pripel je g. župan dosluženim vojakom častne svetinje. Kako vam je mlajša šolska deca strme gledala te ceremonije in svetinje na prsih vže priletnih očancev! Jako ganljiv prizor je bil, ko se na klic postavi 75letni Martin Leiler pred župana še čvrst z mladeničkim ognjem in ponosno gleda svoja okinčena prsa. Kedo bi bil mislil takrat, da bo moža — še junaka čez teden dni vže krila hladna zemlja. Tretji dan sem bil poklican ga previditi bolnega za pljučnico. Ko sem mu omenil cesarjevo slavnost, porosila je starčeku solza iz oces. Ta ni dolgo nosil častne svetinje. Pokopan je, morda prvi odlikovanec — star vojščak — ob osmini cesarskega praznika. — Cvet in sad — čitam danes — imate okoli metropole. Kaj pa pri nas, mej sivimi gorami 850 m visoko? — Lansko leto baš ta čas skušala sva se s sosedom, kedo bo prvi in več snega nakidal v »Slovenca«. Ne bom pozabil, kako ga nam je nebo natepalo vlani prve tri dni decembra noč in dan, tako, da nas je enkrat bilo le — 5 ljudi — pri zornicah! Bilo ga je najedenkrat 2 m visoko. Letos pa nabiramo v tem času še ali vže — zrele jagode. Sv. Miklavža dan še sem našel popolnoma godno jagodo in tik nje popolno razvit jagodin cvet. Otroci nosijo v šolo pomladanske cvetice; celo vijolice duhamo. — Še redkeja lovška, a istinita ko prva prikazen je pa v teh dnevih pri nas ta, da je v nedeljo v jutro prifrčal lep, velik divji petelin v vže tukajšnjega kovača Pleša, ki ga je vjel. V vojski z jastrebov je petelin opešal in ranjen na nogi se zatekel v varnejše zavetje, da se reši pogina. Kedor ne vrjame, in meni, da »farbam«, naj pride naša čudesa gledat, dokler je še čas!

(Iz vode je rešil) včeraj zvečer sanitetni vojak Schmid neko deklico, ki je blizu Hradeckega mosta na dosedaj neznan način zabredla v Ljubljano. Vrhna obleka nesrečnice, ki je klicala na pomoč, se je nahajala pri mostu.

(Iz Trnja.) Da se podá šolski mladini trajen spomenik na 50 letnico vladanja našega cesarja, oskrbela se je zastava posebno po prizadevanji gosp. Fr. Rajčevića, ki je v ta namen nabiral darove, pa tudi v svoj žep prav globoko posegel. Zastava je gotova in dne 1. decembra jo je velečast. g. J. Sajovic, župnik in svetnik iz Slavine slovesno blagoslovil. V krasnem cerkvenem govoru je omenjal o pričetku zastav v katoliški cerkvi, o njihovem pomenu in slednjič nekoliko o življenji Marijinem in sv. Alojzija, katerih podobici sta na zastavi. Bodi mu tem potem izrečena najlepša zahvala pa tudi vsem onim, ki so izvolili kaj darovati. — Dne 2. decembra bila je pa slovesna sv. maša, katere se je vdeležilo mnogo ljudstva ter vsi učenci z g. učiteljem. Po sv. maši so se zbrali učenci v lepo okrašeni šolski sobi, kjer je imel župnik Fr. Rajčević slavnostni govor, ki nam je podal sliko cesarjevega življenja in delovanja, na koncu so otroci zapeli cesarsko pesem.

(Tatvina.) Pretečeni mesec je ukradel pri meni na Unco Franc Fortuna 30 gld. On je rojen v Gorenji Vasi nad Škofjo Loko, star je od 50 do 60 let, velike postave; že v njegovih mladih letih pomrli so mu stariši. Začel je postopati in pohajati od hiše do hiše in od vasi do vasi, posebno je obiskoval zelo rad božja pota, zato je ga ljudje kličejo po imenu »romar«, on je zelo prijazen ter tudi pomaga opravljati kako malo delo. Veselje ima vzlasti do cerkvenega opravila, zato je seznanil se je z marsikaterim cerkvenikom, da mu ob času kake slavnosti tudi pomaga. Na njegovem obnašanju in govorjenju zapazil nisi nič napačnega, zato smo ga imeli doslej za poštenega in smo mu tudi vse zaupali, tako da smo ga pustili še za varuha, ko smo odšli drugi od doma, a on je pa med tem časom porabil priliko in si je vzel 3 desetake. Imel pa ravno še ni prav hudobnega namena, ker bilo je denarja še dosti več, a on si je vzel samo toliko za majhno podporo. Zvečer istega dne izginil je brez vsega poslovia, pustivši pa nekoliko obleke in dežnik. Naznanil sem takoj drugi dan orožnikom, da naj poizvedo, kje bi bil, a niti duha in ne sluha se ne sliši o njem, zato je opozarjam vse dotične ljudi, kateri ga poznajo, da se ga varujejo, najboljše pa naredi tisti, ako izve za njega, da ga izroči sodišču ali orožnikom, da mu bi povedali: kar ni tvojega, pusti v miru. — Unec, dne 10. decembra 1898. — Ivan Papler, organist.

(Iz tabora vzor iredente!) Za Plomin v Istri je razpisano mesto občinskega zdravnika. Plača bode znašala letnih 800 gld. in 200 gld. za vozarino. Od prositelja za to mesto pa se na prvem mestu zahteva znanje — italijanščine, potem še le in eventualno znanje »kateraga jugoslovanskega narečja«. In Plomin stoji na pristnih hrvatskih tleh in Plominci so pristno hrvatsko ljudstvo! Sedaj pa naj si predstavljajo čitatelj položaje hrvatskega naroda v kraju, kjer bode »zdravilo« človek. v katerega prsih polje morda vroči plamen političnega sovraštva nasproti ljudstvu, čegar telesni blagor mu bode izročena tako rekoč na milost in nemilost. Poklic zdravnika je sveti človečanski poklic, s katerim mora biti združeno pravo sočutje s trpečim človeštvom. Kako pa zamore izvajati svoj poklic zdravnik med ljudstvom, za katerega blagor nima najmanjše iskrice ljubezni in še več: kako naj zdravi tak zdravnik ljudstvo, čegar jezika ne razume dovolj, da bi umel, kaj mu toži bolnik? Ali naj si najema tolmača? Na vse te okoliščine pa so prav gotovo mislili oni, ki so razpisavali službo zdravnika in stavili take jezikovne pogoje. A tu je namen jasen. Zdravnik jim bode ob enem političen agitator! Znano je, kako so se italijanski zdravniki obnašali nasproti slovenskim strankam za časa volitev in pozneje v Trstu. Ako mož ne voli z Italijani, mu ne da zdravil itd. itd. Taki zdravniki so tudi pravcati deroči volkovi za ljudstvo in jako nevarno je, zapati svoje zdravje človeku, ki ti želi mesto zdravja — smrt! Slovane smatra sovražnik za svoje kralne žrtve, kar dokazuje sleherni dan.

(Usmiljenka z 90.000 fr.) V malem francoskem mestu Origny je živel neki Burbureax, ki si je s trgovino pridobil veliko premoženje. Ko je umrl, je zapustil kot dediča jedino hčer nuno. Ker ona ne sme imeti denarja, postala je svota 90.000 fr. last ubožcev in bolnikov.

Društva.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je jako neljub posel, da mora v Apihovem »Naš cesar« (izdala za l. 1898 družba sv. Mohorja) popraviti besede, ki se berejo na 182. strani imenovane knjige. Naslednje so: »S pomočjo družbe sv. Cirila in Metoda pa so (koroški rodoljubi) zgradili v sv. Ruprtu poleg Velikovca lepo narodno šolo«. Vrstice naj se resnici na ljubo glasé: »Z malo pomočjo koroških rodoljubov pa je zgradila družba sv. Cirila in Metoda v sv. Ruprtu poleg Velikovca lepo narodno šolo«. — Kdor vé le površno, v koliko težav in materijelnih žrtev je potisnila uprav ta šola družbo sv. Cirila in Metoda — ta se je moral začuditi ob onem toliko neresničnem kot družbo sv. Cirila in Metoda žalečem izrazilu.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 12. decembra. Cesar je vsprejel barona Banffyja v jednourni avdijenci. Poslednji je nato konferiral z grofom Goluhovskim, s Kallayem in grofom Thunom. Zvečer odpotuje Banffy v Budimpešto.

Dunaj, 12. decembra. Cesar je posebno prijazno vsprejel Banffyja ter mu mej drugim dejal: »Le vztrajajte na svojem mestu, jaz pa vztrajam na vaši strani.«

Dunaj, 12. decembra. Državni zbor bo imel v torek in četrtek po dve seji, ker vlada želi, da se vsprejmi v zbornice zakon o krajevnih železnicah.

Dunaj, 12. decembra. Z ozirom na zopet pričeto obstrukcijo od strani opozicije v državnem zboru se je cesar izrazil: »Žrtvoval sem grofa Badenija, ker sem upal, da se s tem res doseže mirno zborovanje; ker pa je bila ta žrtva zastoj, nisem več pripravljen donášati takih žrtev brez koristi.

Dunaj, 12. decembra. Poljski klub je imel sejo o položaju ter sklenil vztrajati na dosedanem stališču. — Poslanec Gnięwosz je naznanil, da se je spravil s cerkvijo in storil vse, kar mu je bilo storiti zaradi dvoboja.

Dunaj, 12. decembra. Ministrom za Hrvatsko in Slavonijo je imenovan Ervin Cseh. Včeraj je položil prisego v cesarjeve roke.

Dunaj, 12. decembra. Poročila, da sta poslanca Trumbič in Perić izstopila iz slovanske krščansko - narodne zveze, niso resnična.

Budapešta, 12. decembra. Zaradi predsedstva vlada dela na to, da se napravi kompromis mej večino in opozicijo. — Bivši predsednik Szilagyi je prišel včeraj na Dunaj.

Budimpešta, 12. decembra. Poročila iz dunajske državne zbornice so vzbudila pri liberalni stranki veliko zadovoljnost.

Budapešta, 12. decembra. Volitev predsednika vrši se v ponedeljek, 19. decembra. Vladni kandidat za predsedniško mesto, Stefan Tisza, ima prav malo nade na zmago, ker se je proti njemu izjavil tudi jeden del članov liberalne stranke. V krogu te stranke se imenuje posl. Bela Lukacz kandidatom za predsedniško mesto.

Budapešta, 12. dec. Dosedaj je podpisalo načrt posl. Kol. Tisze 241 poslancev. Pet podpisov od strani liberalne stranke še pričakujejo. Ker bodo predlog podpirali tudi hrvatski poslanci, sme vlada računati na zmago.

Zagreb, 11. decembra. Okrajni načelnik Strgar je pri dopolnilni volitvi za okraj Pisarovina zavrnil kandidato opozicijskega kandidata profesorja Pasarića, »Obzorov« urednika, ker se nahaja sedaj v ječi. Izvoljen je bil nato s 43 od 315 glasov vladinovec Vuksan. Volilo ga je le osem neuradnikov.

Pariz, 11. decembra. Špansko-ameriško mirovno pogodbo so pooblaščenici podpisali sinoči ob 9. uri.

Umrli so:

10. decembra. Angela Vrenk, železniškega čuvaja hči, 3 mesece, jetika.

V bolnišnici:

8. decembra. Ivan Dovč, črevljar, 38 let, jetika.
9. decembra. Franc Kocijan, dninar, 51 let, pyelonephritis.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padavina v 24. urah
10 9. zvečer	747.0	18	sl. jug	megla	0.3
11 7. jutraj 2. popol.	746.3 745.9	-0.4 0.3	sl. jvzh. sl. jzah.	megla "	
11 9. zvečer	746.9	-0.5	sl. jug	megla	0.0
12 7. jutraj 2. popol.	746.7 744.9	-1.7 -0.1	sr. zah. sl. jzah.	megla "	
Srednja temperatura sobote 2.3°, za 3.3° nad normalom.					
Srednja temperatura nedelje -0.2°, za 0.9° nad normalom.					

Organist

(cecilijanec) in **mežnar** se sprejme v župniji Šmartno pri Gornjem Gradu. Več se izve pri cerkvenem predstojništvu.

Šmartno pri Gornjem Gradu, 5. dec. 1898.

858 3-3

Jak. Kitak, župnik.

Služba organista in cerkvenika

ki naj bi se ob jednom pečal s kakim rokodelstvom, se oddá z novim letom.

Župni urad Ajdovec,
pošta Žužemberk. 856 3-3

Pristni „Finger“!

Plzenjske pive grenčeč,

najboljše sredstvo zoper težave v želodcu,
je dobiti v Ljubljani pri 864 2-1

F. Pettauer-ju, trgovcu z dišavami.

Br. 284.

871 3-1

Natjecaj.

U stolnoj orkvi djakovačkoj ima se dné 1. veljače 1899 popuniti izpražnjeno jedno mjesto

koralnoga pjevača

tenore primo eroico. Natjecatelji imaju svoje molbe podpisanomu podneti najkasnje do 15. siečnja 1899.

S tim mjestom skopčana je godišnja plaća i to:

1. U gotovom 600 for. (šest stotin forinti),
2. stan u naravi, odnosno relutum od 100 for. (sto forinti),
3. šest hvati gorivih drva.

Natjecatelji moraju se izkazati, da su tjelesno podpuno zdravi i da nisu 40. godinu prekoračili; zatim da su figuralnom i koralnom pjevanju posvema vješti.

U Djakovu, dné 9. prosinca 1898.

Stolni kaptol u Diakovu.

Najboljše in najzdravejše kadenje

je brezdomno ono z

„Mörathon - om“.

Pristno le z varstveno znamko - otročjo glavo.

Majhen zvezek zadostuje, da 5-6 zvezkov tobaka stori blagovkusnega, prijetnodišečega in zdravega.

Edini izdelovalec

Th. Mörath
v Graden,
prodajalnice dišav

„zum Biber“.

Za Kranjsko prodaja na debelo Fr. Pettauer v Ljubljani. — Mali zvezek 10 kr., velik 30 kr., 12 malih ali 4 veliki zvezki franko po povzetju gl. 1.26. 815 10-4

Št. 42493.

868 3-2

Razglas.

Podpisani mestni magistrat daje s tem naznanje, da se bode vsled sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane z dné 29. novembra letos od 15. t. m. naprej **prodaja drvá premestila** s cesarja Jožefa trga, odnosno s Poljanskega nasipa na sv. Jakoba trg in na dalje le na tem mestu dopuščala.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 5. decembra 1898.

Odvetniškega koncipijenta

proti dobri plači išče

DR. JOSIP FURLAN,

advokat v Ljubljani.

859 3-3

Dunajska borza.

Dné 11. decembra.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 » 10 »
Avstrijska zlata renta 4%	120 » 10 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 » 20 »
Ogerska zlata renta 4%	120 » 10 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	97 » 65 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	913 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	359 » 10 »
London vista	120 » 70 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 » 07 1/2 »
20 mark	11 » 80 »
20 frankov (napoleonador)	9 » 56 1/2 »
Italijanski bankovci	44 » 40 »
C. kr. cekini	5 » 70 »

Dné 10. decembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	166 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 » 50 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193 » 50 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 » — »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138 » 25 »
Dunavske vravnave srečke 5%	130 » 50 »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	107 » 70 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 25 »
Zastavna pisma av. osr. zem. kred. banke 4%	98 » — »
Prioritetne obveznice državne železnice	220 » — »
» » južne železnice 3%	180 » 25 »
» » južne železnice 5%	125 » 25 »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	203 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	170 » — »
Avstrijskega rubečega križa srečke, 10 gld.	19 » 50 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 » 50 »
Salmove srečke, 40 gld.	85 » 50 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » 50 »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	24 » 25 »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 » — »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3515 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	432 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	63 » 25 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	114 » 25 »
Montanska družba avstr. plan.	201 » 40 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	175 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 50 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
l. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.